

Moergestel, 31-5-2024

Betreft: Wijziging van de Wet milieubeheer voor een nationale circulaire plastic norm

Geachte heer, mevrouw,

Middels deze brief willen wij graag reageren op de voorgestelde NCPN.

Wij zijn een technische spuitgieter en focussen al 8 jaar op duurzaam produceren en het aanjagen van de circulaire economie. In de begintijd was dit vechten om te overtuigen en konden we enkel met een aantal koplopers woorden omzetten in daden.

In de tegenwoordige tijd is iedereen zich bewust van het feit dat er iets moet veranderen. Hierdoor is er steeds meer interesse in verduurzaming en wordt er vraag gecreëerd. Oa. door wetgeving en de veranderende mindset van de consument.

Onze stappen gaan dus vooruit, maar gestaag. Wat we nu ervaren is dat we een aantal hele mooie circulaire projecten hebben weten op te zetten in 2022-2023, waardoor ons percentage gerecycled materiaal is gestegen. Echter door de huidige krimp van 20-30% over heel Europa en de inflatie valt er vraag weg. Conclusie: In 2024 daalt ons percentage recycleat flink ten op zichte van de virgin plastics. Nieuwe trajecten uitrollen kost tijd en geld.

Vanuit dit gedachtegoed zijn wij voorstander van de NCPN. 25-30% in 2030 vanuit de Europese wetgeving is namelijk dichterbij dan we denken. Als wij zien hoeveel moeite wij steken in de verduurzaming, dan hebben we alle tijd nodig de komende jaren om te voldoen. Bedrijven kunnen het zich dus niet permitteren om achterover te leunen en te denken dat 2030 nog ver weg is. De NCPN in 2027 is een incentive voor bedrijven om eerder in actie te komen.

Echter zou ons advies zijn om de norm in te voeren/om te zetten als stimulans die de sector begeleid naar 2030 en niet als afstraffing die de maakindustrie Nederland kapot maakt voordat het 2030 is.

Hieronder reageren we inhoudelijk op een aantal punten:

diversiteit kunststofindustrie

De kunststofindustrie is ontzettend breed en kent vele afzetmarkten. Al deze afzetmarkten volgen weer hun eigen wet- en regelgeving waardoor inzet van recyclaat wel of niet mogelijk is. Graag maken wij het onderscheid tussen de verwerking van commodities (PP, PE, LDPE, HDPE, PET) en engineering plastics (PA, ABS, POM, PC, PMMA, TPE, TPU). Deze laatste categorie is waar wij onder vallen en de beschikbare recyclestromen in deze categorie zijn nihil, doordat:

- Bij de recyclers de focus ligt op de mainstreams PP, PE, PET
- De vraag naar gerecyclede engineering plastic laag is, omdat de wetgeving in vele toepassingen het gebruik niet toelaat of omdat de aansprakelijkheidsrisico's van het gebruik te groot zijn.
- De recycling extra complex is, omdat producten gemaakt van engineering plastics vaak een lange levensduur kennen. Dit is niet voor eenmalig gebruik. Denk aan allerlei behuizingen voor elektrische apparatuur. De tv's die vandaag de dag worden gerecycled zijn 10 jaar geleden geproduceerd onder de destijds geldende regels van REACH. Het kan zo zijn dat deze materialen stoffen bevatten die vandaag de dag verboden zijn. Dit maakt het recyclingproces een stuk duurder en moeilijker.

Door de brede diversiteit van de kunststofindustrie is 1 regelgeving over de hele sector onrealistisch en niet haalbaar.

PCR versus PIR

Wij roepen op tot realistische en haalbare regelgeving die de bedrijfsvoering niet onnodig bemoeilijkt. Regelgeving moet rekening houden met de technische en economische haalbaarheid van de voorgestelde maatregelen. Onderzoek stelt vast dat post-consumer recyclaat voor technische kunststoffen (zoals bijvoorbeeld PA) niet of slechts zeer beperkt beschikbaar is. Dit bemoeilijkt het gebruik van gerecyclede materialen in onze sector aanzienlijk.

Ook hier zijn er dus grote verschillen tussen commodity's en engineering plastics.

gelijk speelveld binnen Europa

Maakindustrie Nederland heeft het zwaar. Enerzijds door afnemende groei door heel Europa, maar anderzijds ook door kostenverzwarende omstandigheden in Nederland.

Zo is onze energie stukken duurder dan in onze buurlanden.

Indien daar ook nog bijkomt dat onze grondstoffen een stuk duurder worden dan net over de grens, dan wordt het heel lastig te concurreren binnen Europa. De norm gaat alleen gelden voor Nederlandse verwerkers en niet voor verwerkers in andere Europese lidstaten. Bovendien wordt het met deze wetswijziging niet verboden om deel- en eindproducten (die niet aan de norm voldoen) te importeren in Nederland. Deel- en eindproducten die dus vanuit een andere lidstaat worden geïmporteerd hoeven niet te voldoen aan de norm, terwijl in Nederland geproduceerde deel- en eindproducten dat wel moeten.

Dit betekent dat wij 3 jaar lang duurder zullen zijn dan omringende landen. De vraag is sterk of we dat overleven.

Als corona ons iets geleerd heeft, is dat het belangrijk is om zelfstandig te blijven en niet afhankelijk van andere werelddelen. We moeten ook de Nederlandse Industrie koesteren.

impact versus carbon credits

Het hele doel van de NCPN is volgens mij uiteindelijk om de CO2 footprint te verlagen. De verwerkende industrie is al enorm goed op weg. Door de omslag naar groene energie hebben vele productiebedrijven hun Scope 1 al kunnen verlagen en daarmee ook scope 2. De impact die we als verwerkers nu moeten gaan bewerkstelligen is onderdeel van scope 3. Ergo; hierin zijn wij afhankelijk van het aanbod en handelen van onze leveranciers en de keuzes die onze klanten willen/kunnen maken.

We worden als verwerker dus verantwoordelijk gesteld voor iets waar we enkel op kunnen sturen, maar niet beslissingsbevoegd in zijn.

Het handelssysteem voor de carbon credits zijn wij ook niet als benefit voor een verlaagde footprint. Bedrijven die al tientallen jaren recycleat verwerken in een afzetmarkt waar dat is toegestaan worden beloond met credits.

duurzaam verbinden met kunststofspuitgieten

Bedrijven die door regelgeving en aansprakelijkheden geen recyclaat kunnen verwerken worden bestraft door hogere kosten. De impactreductie van beide categorie bedrijven wordt niet verbeterd. Ergo; geen milieuwinst.

Samenvattend;

Wij zijn als aanjager van de circulaire economie volledig pro de ontwikkelingen die gaande zijn omtrent het verduurzamen van de industrie.

Wij geloven ook dat de Nederlandse maakindustrie al koploper is op het gebied van verduurzaming en impactreductie.

Wij zien graag een overheid die al het goede werk beloont en eventueel zelfs ondersteunt/subsidieert daar waar nog struikelblokken zijn, om vanuit onze kracht toe te groeien naar de Europese doelstellingen voor 2030.

Door de technische onmogelijkheden in de huidige markt gaan stappen langzaam. Dus het creëren van vraag is een goede tool om dit te versnellen. We mogen onszelf daarbij echter niet buiten spel zetten op de Europese markt met alle negatieve gevolgen van dien.

Met vriendelijke groet,

Drs. Cristel Rijnen

CEO Injection Point